

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi Suomenlinnan hoitokunnasta annetun lain 3 §:n ja museovirastosta annetun lain 3 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi Suomenlinnan hoitokunnasta annettua lakia ja museovirastosta annettua lakia.

Suomenlinnan hoitokunnasta annettua lakia ehdotetaan muutettavaksi niin, että hoitokunnan hallinnassa olevien asuinhuoneistojen ja toimitilojen liiketaloudellisin perustein hinnoiteltavia vuokria voidaan valtion maksuperustelaista poiketen kulttuuripoliittisista syistä alentaa siten, että ne vastaavat saarella vallitsevaa käypää hintatasoa. Muutoksella mahdollistetaan kulttuurihistoriallisesti arvokkaissa rakennuksissa sijaitsevien asuntojen ja toimitilojen vuokraaminen ulkopuoliseen käyttöön niin, että vuokrien määräämisessä ei kaikilta osin noudateta liiketaloudellista hinnoittelua.

Museovirastosta annettua lakia ehdotetaan muutettavaksi niin, että valtion maksuperustelaista voidaan poiketa määrättäessä pääsymaksuja museoviraston

alaisissa museoissa ja niiden järjestämissä näyttelyissä ja esittelyissä silloin, kun tämä on opetuksen, tieteen tai muuten yleisen edun kannalta tarkoituksenmukaista. Lisäksi lakia ehdotetaan muutettavaksi niin, että valtion maksuperustelaista poiketen museoviraston hallinnassa olevien rakennusten ja muiden tilojen vuokria voidaan kulttuuripoliittisista syistä alentaa siten, että vuokrat vastaavat kulloinkin käypää hintatasoa, tai kun sitä on pidettävä valtion edun mukaisena, vuokra voi olla käypää alempi tai sen perimisestä voidaan luopua. Muutos mahdollistaa kulttuurihistoriallisesti arvokkaiden rakennusten luovuttamisen ulkopuoliseen käyttöön niin, että vuokrien määräämisessä ei kaikilta osin noudateta liiketaloudellista hinnoittelua.

Lait ovat tarkoitettut tulemaan voimaan vuoden 2002 alusta.

PERUSTELUT

1. Nykytila ja ehdotetut muutokset

1.1. Suomenlinnan hoitokunnan hallinnassa olevien asuin- ja toimitilojen vuokrat

Suomenlinnan hoitokunnasta säädetään Suomenlinnan hoitokunnasta annetussa laissa (1145/1988) ja Suomenlinnan hoitokunnasta annetussa asetuksessa (168/1989). Suomenlinnan hoitokunnasta annetun lain 1 §:n mukaan Suomenlinnan alueen ja rakennusten hallintaa, hallintoa, hoitoa ja kunnostusta varten on opetusministeriön alainen Suomenlinnan hoitokunta. Suomenlinnan hoitokunnan hallintaan kuuluvista alueista ja rakennuksista säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Mainitun lain 3 §:ssä säädetään, että Suomenlinnan hoitokunnalla on oikeus periä tuottamistaan suoritteista maksuja, joista säädetään asetuksella. Maksuja määrättäessä on noudatettava, mitä valtion maksuperustelaissa (980/1973) säädetään. Mainitun lain on maaliskuun alusta 1992 korvannut valtion maksuperustelaki (150/1992), jäljempänä *maksuperustelaki*. Maksuperustelaissa säädetään valtion viranomaisten suoritteiden maksullisuuden ja suoritteista perittävien maksujen suuruuden yleisistä perusteista sekä maksujen muista perusteista. Maksuperustelaki on luonteeltaan yleislaki. Jos muualla lailla tai laissa olevan valtuutuksen nojalla annetaan maksuperustelaista poikkeavia säännöksiä, noudatetaan niitä maksuperustelain sijasta. Maksuperustelain 7 §:n 1 momentin mukaan muut kuin julkisoikeudelliset suoritteet hinnoitellaan liiketaloudellisin perustein.

Suomenlinnan hoitokunnan perimistä maksuista säädetään Suomenlinnan hoitokunnan suoritteiden maksullisuudesta annetussa opetusministeriön asetuksessa (1013/2000), joka on voimassa vuoden 2003 loppuun. Sen mukaan Suomenlinnan hoitokunta hinnoittelee liiketaloudellisin perustein:

1) tilauspohjaiset konsultointi- ja asiantuntijapalvelut,

2) asuinhuoneistojen, toimitilojen, alueiden ja laitteiden luovuttamisen ulkopuolisen käyttöön,

3) julkaisut ja muut myyntiin tarkoitetut painotuotteet,

4) valokopiot ja muut jäljennökset sekä

5) muut tilauksesta tuotetut suoritteet.

Suomenlinnan hoitokunnasta annetun asetuksen 1 §:n mukaan Suomenlinnan hoitokunnan tehtävänä on valtioneuvoston vahvistamien perusteiden mukaan, siltä osin kuin ei ole toisin säädetty tai määrätty:

1) huolehtia Suomenlinnan alueen ja siellä olevien rakennusten, varustusten ja laitteiden hallinnosta,

2) huolehtia hallinnassaan olevien ja erikseen määrättyjen alueiden, rakennusten ja laitteiden hoidosta, kunnossapidosta sekä siivouksesta,

3) huolehtia hallinnassaan olevien ja erikseen määrättyjen alueiden, rakennusten ja laitteiden restauroinnista ja peruskorjauksista sekä Suomenlinnan kehittämisen edellyttämästä uudisrakentamisesta sekä

4) huolehtia ja tehdä aloitteita Suomenlinnan kehittämisestä.

Suomenlinnan linnoituksen rakentaminen aloitettiin vuonna 1748, jolloin Suomi oli osa Ruotsin suurvaltaa. Muutamassa vuosikymmenessä autioille saarille nousi valtava merilinnoitus. Rakentamista jatkettiin Suomen kuuluessa Venäjään vuosina 1809—1917. Sen jälkeen Suomenlinna oli sotilaskäytössä ja siirtyi vuonna 1973 siviilihallintoon. Nykyisin linnoitusta kehitetään sekä monumenttina että elävänä kaupunginosana.

Suomenlinnan hoitokunnan tehtävänä on huolehtia Suomenlinnassa olevasta kansallisomaisuudesta. Suomenlinnan linnoitus liitettiin vuonna 1991

Yhdistyneiden Kansakuntien kasvatus-, tiede- ja kulttuurijärjestön (UNESCO) maailmaperintöluetteloon ainutlaatuisena sotilasarkkitehtuurin muistomerkkinä. Maailman kulttuuri- ja luonnonperinnön suojelemista koskevan yleissopimuksen (SopS 19/1987) mukaan Suomi on sitoutunut suojelemaan ja ylläpitämään luetteloon merkityn kohteen. Suomenlinnan erikoislaatuisen rakennuskannan

käyttötehokkuus on tavanomaista huonompi ja rakennukset edellyttävät normaalia

enemmän huoltoa.

Suomenlinnan hoitokunnalla on Suomenlinnassa, Särkässä ja Lonnan saarella yhteensä 195 rakennusta ja linnoituslaitetta. Näiden kerrosala on yhteensä 165 000 neliometriä ja tilavuus 630 000 kuutiometriä. Kerrosalasta 92 prosenttia on suojelluissa rakennuksissa.

Asuntojen lukumäärä on 331 ja niiden huoneistoala yhteensä 22 250 neliometriä. Muiden hyötykäytössä olevien tilojen (muun muassa toimitilat, työhuoneet, ravintolat ja varastotilat) huoneistoala on yhteensä 58 000 neliometriä. Nämä tuloa tuottavassa käytössä olevat tilat sijaitsevat useimmiten suojelluissa rakennuksissa, joita rakennuksen luonteen, materiaalien ja muiden syiden johdosta ei ole mahdollista vuokrata kaikkia kuluja kattavalla vuokralla.

Suomenlinnan hoitokunnan hallinnassa olevien ulkopuolisille vuokrattujen asuntojen ja toimitilojen vuokratuotot olivat vuonna 2000 yhteensä noin 13,9 miljoonaa markkaa. Kaikkiaan kiinteistövuokratulot olivat mainittuna vuotena noin 17,6 miljoonaa markkaa. Vuokratulot eivät viraston pitämän kustannusvastaavuuslaskennan perusteella kata kiinteistöjen tasearvojen edellyttämiä poistoja ja poistamattoman pääoman korkokustannuksia eivätkä siten ole liiketaloudellisin perustein määriteltyjä. Valtiontalouden tarkastusvirasto on kiinnittänyt asiaan huomiota ja edellyttänyt asian korjaamista lainsäädännöllisin toimenpitein. Maksuperustelain mukaisen hintatuen käyttämistä ei ole pidetty mahdollisena, koska alijäämä muodostuu vasta poistojen ja korkojen vähentämisen jälkeen. Ilman poistoja ja pääoman korkoja vuokraustoiminta kattaa kiinteistötoimen kulut.

Koska Suomenlinnan asuntojen ja toimitilojen vuokrat hinnoitellaan maksuperustelain mukaan liiketaloudellisin perustein, hinnoittelua tarkastellaan kannattavuusvaatimuksen näkökulmasta. Tällöin tuotoilla tulee kattaa vähintään toiminnan kustannukset ja toimintaan oman pääoman ehdoin sijoitetulle pääomalle asetettava tuottovaade. Hinnoittelussa voidaan ottaa huomioon kustannusten lisäksi kysyntä ja kilpailu. Hinnoittelussa voidaan myös käyttää alennuksia, mutta maksullinen toiminta tulee kuitenkin kokonaisuudessaan hoitaa kannattavuusvaatimuksen mukaisesti. Tämä ei kuitenkaan nykyisin ole

Suomenlinnan hoitokunnan asuntojen ja toimitilojen osalta mahdollista. Jotta asunnoista ja toimitiloista voitaisiin edelleen periä nykyiseen tapaan kohtuullisia vuokria ja jotta Suomenlinna voidaan pitää asuttuna ja elävänä kaupunginosana, liiketaloudellisin perustein hinnoiteltavien vuokrien määräämisessä tulisi lailla mahdollistaa poiketa maksuperustelaista. Muilta osin noudatettaisiin edelleen maksuperustelakia. Edellä esitetyn perusteella Suomenlinnan hoitokunnasta annetun lain 3 §:ää ehdotetaan muutettavaksi siten, että suoritteista perittävien maksujen määräämisessä noudatettaisiin ensisijaisesti maksuperustelakia mutta että luovutettaessa kulttuurihistoriallisesti arvokkaissa rakennuksissa sijaitsevia asuinhuoneistoja ja toimitiloja ulkopuoliseen käyttöön vuokran määräämisessä voitaisiin poiketa maksuperustelaista. Liiketaloudellisin perustein hinnoiteltavia vuokria voitaisiin kulttuuripoliittisista syistä alentaa niin, että ne vastaisivat saarella kulloinkin vallitsevaa kunkin rakennuksen käypää hintatasoa.

1.2. Museoviraston ylläpitämien museoiden pääsymaksut ja kulttuurihistoriallisesti arvokkaista tiloista perittävät vuokrat

Museoiden pääsymaksut

Museovirastosta säädetään museovirastosta annetussa laissa (31/1972) ja museovirastosta annetussa asetuksessa (119/1992). Maan muinaismuistohallintoa, siihen liittyvää tutkimusta sekä museotoimen yleistä johtoa ja valvontaa varten on opetusministeriön alainen museovirasto.

Museovirastosta annetun lain 3 §:n 1 momentissa säädetään, että pääsystä alaisiin museoihin, näyttelyihin ja muihin yleisölle tarkoitettuihin tilaisuuksiin ja esittelyihin sekä muiden valtion virastojen ja laitosten pyynnöstä suoritetuista selvityksistä, tutkimuksista ja lausunnoista sekä muista palveluksista on museovirastolla oikeus periä maksuja sen mukaan kuin asetuksella tarkemmin säädetään niiden yleisten perusteiden mukaisesti, jotka säädetään eräiden viranomaisten toimituskirjoista ja virkatoimista suoritettavain maksujen perusteista annetussa laissa (806/1942). Pykälän 2 momentissa säädetään, että museovirastossa voidaan

suorittaa 1 momentissa tarkoitetut toimenpiteet ja palvelustehtävät joko määrättyä alemmasta maksusta tai maksuttomasti silloin, kun niiden voidaan todeta olevan opetuksen, tieteen tai muuten yleisen edun kannalta tärkeitä.

Museovirastosta annetun asetuksen 1 §:n 6 kohdan mukaan museoviraston tehtävänä on muun muassa ylläpitää museoita ja näyttelyitä.

Museoviraston perimistä maksuista säädetään museoviraston suoritteiden maksullisuudesta annetussa opetusministeriön päätöksessä (1179/1999), joka on voimassa vuoden 2001 loppuun. Päätös on annettu sekä maksuperustelain että museovirastosta annetun lain 3 §:n nojalla, mikä pääsymaksujen osalta on mahdollistanut poikkeamisen maksuperustelaista.

Museovirastosta annetun lain 3 § on sanonnaltaan vanhentunut ja siinä viitataan kumottuun lakiin eikä siitä käy myöskään ilmi, että valtion virastojen perimistä maksuista säädetään nykyisin ministeriön asetuksella. Tämän vuoksi ehdotetaan, että museoiden ja näyttelyiden pääsymaksujen osalta lain 3 §:ssä mahdollistetaan poiketa maksuperustelaista ja että pykälä muutoin saatetaan ajan tasalle.

Kulttuurihistoriallisesti arvokkaista tiloista perittävät vuokrat

Turun linna on vuokrattu Turun kaupungille oikeudesta luovuttaa valtion maaomaisuutta ja tuloatuottavia oikeuksia annetun lain (687/1978), jäljempänä *luovutuslaki*, nojalla. Valtioneuvosto on päätöksellään 15 päivänä helmikuuta 2001 oikeuttanut museoviraston tekemään asiaa koskevan vuokrasopimuksen Turun kaupungin kanssa. Luovutuslain 10 §:n 2 momentin mukaan kun vuokramiehenä on kunta tai kuntayhtymä taikka kun omaisuus vuokrataan yleishyödylliseen tarkoitukseen tai kun sitä on pidettävä valtion edun mukaisena sekä muutoinkin erityisestä syystä, vuokra saa olla käypää alempi tai sen perimisestä voidaan luopua.

Lisäksi museovirasto on sopimuksin vuokrannut kunnille ja muille yhteisöille kulttuurihistoriallisesti arvokkaita rakennuksia tai niiden tiloja, kuten Hämeenlinnan vankilarakennuksen, Langinkoskella sijaitsevan Keisarillisen

kalastusmajan, Porvoossa sijaitsevan Runebergin kodin, Tuusulassa sijaitsevan Ainolan, eri puolilla maata sijaitsevat tuulimyllyt, Lapissa sijaitsevat porokämpät ja muut pienemmät kohteet, liiketaloudellista hinnoittelua alemmalla vuokralla siten, että vuokraaja on yleensä vastannut kohteen käyttö- ja esittelykustannuksista. Tällaisten tilojen vuokraamisessa ei ole nykyisen tulkinnan mukaan ollut mahdollista soveltaa luovutuslakia.

Jotta nykyinen vuokrauskäytäntö tällaisten kohteiden osalta voisi edelleen jatkua, ehdotetaan, että museovirastosta annetun lain 3 §:ään lisättäisiin säännös, joka mahdollistaa poikkeamisen maksuperustelaista määrättäessä kulttuurihistoriallisesti arvokkaiden rakennusten ja niissä sijaitsevien tilojen vuokria. Liiketaloudellisin perustein hinnoiteltavia vuokria voitaisiin kulttuuripoliittisista syistä alentaa niin, että tiloista perittävä vuokra olisi kulloinkin vallitsevan käyvän hintatason mukainen tai, kun sitä on pidettävä valtion edun mukaisena, vuokra saa olla käypää alempi tai sen perimisestä voidaan luopua.

2. Esityksen vaikutukset

Esityksellä mahdollistetaan Suomenlinnan hoitokunnan asuntojen ja toimitilojen vuokrien sekä museoviraston pääsymaksujen ja sen hallinnassa olevien kulttuurihistoriallisesti arvokkaiden tilojen vuokrien periminen nykyisen suuruisina eikä esitys vaikuta laitosten saamien tulojen määrään. Suomenlinnan hoitokunnan asuin- ja toimitiloista perimät vuokrat eivät nykyisinkään kata kaikkia kustannusvastaavuuslaskelman mukaisia kustannuksia eivätkä ne ole liiketaloudellisin perustein määriteltyjä, vaikka vuokria on viime ja tänä vuonna nostettu vastaamaan muiden kohtuullisesti hinnoiteltujen vuokra-asuntojen vuokria.

Suomenlinnan asuinhuoneistojen vuokrien määrääminen maksuperustelaista poiketen mahdollistaa saaren pitämisen asuttuna ja elävänä kaupunginosana.

Museovirastolla on ollut jo nykyisin mahdollisuus periä museoista ja näyttelyistä pääsymaksuja, joiden määräämisessä ei noudateta maksuperustelakia. Tämä on otettu huomioon myös valtion talousarviossa museoviraston toimintamenoissa.

Museoviraston hallinnassa olevien

kulttuurihistoriallisesti arvokkaiden tilojen vuokraaminen ulkopuolisille edellä mainitulla tavalla on valtion edun mukaista sekä mahdollistaa niiden säilyttämisen ja pitämisen nähtävyysskäytössä eikä esitys vaikuta viraston tulojen määrään. Syrjäisillä seuduilla sijaitsevien tilojen pitäminen museovirastolla tulisi valtiolle nykyistä käytäntöä kalliimmaksi.

3. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu opetusministeriössä virkatyönä. Esitysluonnoksesta on pyydetty lausunto valtiovarainministeriöltä, Suomenlinnan hoitokunnalta ja museovirastolta. Lausunnonantajat ovat suhtautuneet myönteisesti esitykseen.

4. Tarkemmat säännökset

Ehdotettujen lakien mukaan maksuista säädetäisiin tarkemmin opetusministeriön asetuksella. Lainmuutosten johdosta Suomenlinnan hoitokunnan ja museoviraston maksuja koskevat opetusministeriön asetukset joudutaan uusimaan vuoden 2002 alusta.

5. Voimaantulo

Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002. Ennen lakien voimaantuloa voidaan ryhtyä niiden täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

Lakiehdotukset

1.

Laki

Suomenlinnan hoitokunnasta annetun lain 3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan Suomenlinnan hoitokunnasta 23 päivänä joulukuuta 1988 annetun lain (1145/1988) 3 § seuraavasti:

3 §
Suomenlinnan hoitokunnalla on oikeus periä tuottamistaan suoritteista maksuja, joiden suuruutta määrättäessä noudatetaan, mitä valtion maksuperustelaissa (150/1992) ja sen nojalla annetussa opetusministeriön asetuksessa säädetään. Poiketen siitä, mitä valtion maksuperustelaissa säädetään, liiketaloudellisin perustein hinnoiteltavien asuin- ja toimitilojen vuokria voidaan

kulttuuripoliittisista syistä alentaa siten, että tiloista peritään kulloinkin käyvän hintatason mukainen vuokra.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002. Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

2.

Laki

museovirastosta annetun lain 3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan museovirastosta 14 päivänä tammikuuta 1972 annetun lain (31/1972) 3 §
seuraavasti:

3 §
Museovirasto voi periä tuottamistaan suoritteista maksuja, joiden suuruutta määrättäessä noudatetaan, mitä valtion maksuperustelaissa (150/1992) ja sen nojalla annetussa opetusministeriön asetuksessa säädetään.

Poiketen siitä, mitä valtion maksuperustelaissa säädetään, maksuja pääsystä museoviraston alaisiin museoihin, näyttelyihin ja muihin yleisölle tarkoitettuihin tilaisuuksiin ja esittelyihin voidaan alentaa tai jättää maksu kokonaan perimättä silloin, kun se on opetuksen, tieteen tai muuten yleisen edun kannalta tarkoituksenmukaista.

Poiketen siitä, mitä valtion

maksuperustelaissa säädetään, liikeloudellisin perustein hinnoiteltavien kulttuurihistoriallisesti arvokkaiden rakennusten ja niissä sijaitsevien tilojen vuokria voidaan kulttuuripoliittisista syistä alentaa siten, että tiloista peritään kulloinkin käyvän hintatason mukainen vuokra tai, kun sitä on pidettävä valtion edun mukaisena, vuokra saa olla käypää alempi tai sen perimisestä voidaan luopua.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 7 päivänä syyskuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Opetusministeri *Maija Rask*

*Liite
Rinnakkaistekstit*

1.

Laki

Suomenlinnan hoitokunnasta annetun lain 3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Suomenlinnan hoitokunnasta 23 päivänä joulukuuta 1988 annetun lain (1145/1988)
3 § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

3 §
Suomenlinnan hoitokunnalla on oikeus
periä tuottamistaan suoritteista maksuja,
joista säädetään asetuksella. Maksuja
määrättäessä on noudatettava, mitä valtion
maksuperustelaissa (980/73) on säädetty.

Ehdotus

3 §
Suomenlinnan hoitokunnalla on oikeus
periä tuottamistaan suoritteista maksuja,
*joiden suuruutta määrättäessä noudatetaan,
mitä valtion maksuperustelaissa (150/1992)
ja sen nojalla annetussa opetusministeriön
asetuksessa säädetään.*
*Poiketen siitä, mitä valtion
maksuperustelaissa säädetään,
liiketaloudellisin perustein hinnoiteltavia
asuin- ja toimitilojen vuokria voidaan
kulttuuripoliittisista syistä alentaa siten,
että tiloista peritään kulloinkin käyvän
hintatason mukainen vuokra.*

*Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä
tammikuuta 2002.
Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä
lain täytäntöönpanon edellyttämiin
toimenpiteisiin*

2.

Laki

museovirastosta annetun lain 3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan museovirastosta 14 päivänä tammikuuta 1972 annetun lain (31/1972) 3 §
seuraavasti:

Voimassa oleva laki

3 §

Pääsystä alaisiin museoihin, näyttelyihin ja muihin yleisölle tarkoitettuihin tilaisuuksiin ja esittelyihin sekä muiden valtion virastojen ja laitosten pyynnöstä suoritetuista selvityksistä, tutkimuksista ja lausunnoista sekä muista palveluksista on museovirastolla oikeus periä maksuja sen mukaan kuin asetuksella tarkemmin säädetään niiden yleisten perusteiden mukaisesti, jotka säädetään eräiden viranomaisten toimituskirjoista ja virkatoimista suoritettavain maksujen perusteista 17 päivänä lokakuuta 1942 annetussa laissa (806/42).

Museovirastossa voidaan suorittaa 1 momentissa tarkoitetut toimenpiteet ja palvelutehtävät joko määrättyä alemmasta maksusta tai maksuttomasti silloin, kun niiden voidaan todeta olevan opetuksen, tieteen tai muuten yleisen edun kannalta tärkeitä.

Ehdotus

3 §

Museovirasto voi periä tuottamistaan suoritteista maksuja, joiden suuruutta määrättäessä noudatetaan, mitä valtion maksuperustelaisissa (150/1992) ja sen nojalla annetussa opetusministeriön asetuksessa säädetään.

Poiketen siitä, mitä valtion maksuperustelaisissa säädetään, maksuja pääsystä museoviraston alaisiin museoihin, näyttelyihin ja muihin yleisölle tarkoitettuihin tilaisuuksiin ja esittelyihin voidaan alentaa tai jättää maksu kokonaan perimättä silloin, kun se on opetuksen, tieteen tai muuten yleisen edun kannalta tarkoituksenmukaista.

Poiketen siitä, mitä valtion maksuperustelaisissa säädetään, liiketaloudellisin perustein hinnoiteltavia kulttuurihistoriallisesti arvokkaiden rakennusten ja niissä sijaitsevien tilojen vuokria voidaan kulttuuripoliittisista syistä alentaa siten, että tiloista peritään kulloinkin käyvän hintatason mukainen vuokra tai, kun sitä on pidettävä valtion edun mukaisena, vuokra saa olla käypää alempi tai sen perimisestä voidaan luopua.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.